

Kunt u zingen... zing dan mee!

André Nuchelmans

De avond voor het interview stond Aernoud Florijn, initiatiefnemer en organisator van de meezingbioscoop in Nederland, nog op het Utrechtse Neude met de meezing-*Ja zuster, nee zuster*. Hij geniet zichtbaar van het feit dat hij daar het voltallige publiek aan het meezingen heeft gekregen.

Het begon allemaal in 1999, toen Florijn op een breekpunt in zijn leven was aanbeland. Hij had zijn winkel aan een compagnon verkocht en vroeg zich af hoe het nu verder moest. In het verleden organiseerde hij onder andere beurzen en was actief in de automatiseringsbranche. In die tijd hoorde hij van een eenmalig initiatief in Engeland: een meezingversie van *The Sound of Music*. Dat vond hij zo'n leuk plan dat hij dacht: dat is mijn ding, ik ga de meezing-*Sound of Music* naar Nederland halen en zorgen dat het aanslaat. Dat bleek nog niet zo gemakkelijk te gaan. Hij wist wat hij wilde maar kreeg niemand zo ver het te programmeren. Samen met zijn zakelijk partner schreef en belde hij theaters en bioscopen met de vraag of die geïnteresseerd waren, maar niemand wilde er eigenlijk aan. 'Ach joh, dat wordt niks, daar komt toch geen publiek op af, er gaat toch geen hond meezingen met zo'n ouwe film', was de reactie die hij te horen kreeg. Toen het in 2000 nog niet gelukt was, besloot hij contact te zoeken met Paul de Leeuw. Die ging op dat moment de programmering van het Oude Luxor Theater in Rotterdam doen. Maar ook hij bleek aanvankelijk niet geïnteresseerd. Een half jaar later belde de assistente van De Leeuw hem met de vraag of hij het nog steeds wilde en dat Paul de Leeuw wel een aantal voorstellingen wilde doen.

Zo kwam op 24 maart 2001 de eerste voorstelling van de meezing-*Sound of Music* in Nederland. Paul de Leeuw nam de presentatie voor zijn rekening. De vier voorstellingen die hij deed waren een succes, maar De Leeuw had weer andere dingen te doen. Voor Florijn smaakten de voorstellingen echter naar meer. 'Ik wilde wel verder, dus zochten we naar een onbekende presentator. Eigenlijk wilde ik het zelf wel doen, maar ik wist niet of ik het wel zou kunnen.' De assistente van De Leeuw trok hem over de streep en hij ging een presentatiecursus volgen. Vanaf september 2001 mochten ze twaalf voorstellingen in het Oude Luxor doen. 'Ik was zo nerveus, dat ik niets meer weet van het moment van opkomst tot het eind van mijn introductie', zo vertelt Florijn. De bezoekers die hij sprak, bleken echter wildenthousiast over zijn presentatietalent. Na die eerste voorstelling wist hij wat hij wilde: verder met de meezingbioscoop. Op de voorstellingen in het Oude Luxor volgde dan ook een

tournee langs diverse theaters in het land. Florijns taak is het publiek te verwelkomen en op zijn gemak te stellen. Hij wacht de mensen liefst al buiten het theater in toepasselijke *Lederhose* op en binnen in de foyer barst het zingen al los. Degenen die nog niet verkleed zijn in de stijl van de film, kunnen snel wat attributen kopen bij de merchandisingstand van de organisatie, om niet al te veel op te vallen tussen het vaak uitzinnig uitgedoste publiek. 'Het publiek bestaat vooral uit vrienden- en vriendinnenclubjes, die er een compleet dagje uit van maken. Ze spreken 's middags af om zich te verkleeden en vertrekken in uitgelaten stemming naar het theater.' Eenmaal in de zaal warmt hij het publiek een half uur op. Ze oefenen met zingen en dansen. Ook spreekt hij met het publiek reacties op bepaalde personages of decorwisselingen af. De sfeer zit er na dat half uur zo in, dat de zaal tijdens de werkelijke voorstelling vaak volkomen losgaat. 'Gemiddeld loopt één procent van de bezoekers bij de introductie weg, de andere 99 procent blijft tot en met de laatste scène zitten.'

De meezing-*Sound of Music* moest echter stoppen omdat VandenEnde Producties het alleenrecht voor Nederland op de titel had om er een musical van te maken. Florijn moest tot maart 2004 wachten voor hij er weer mee verder kon. Zolang kon hij niet wachten en dus bedacht hij de meezingversie van *Grease*. Ook dit bleek aan te slaan, maar toen het hoofdkantoor van Paramount er achter kwam, moest hij ook hiermee stoppen. De volgende meezinger werd *Ja zuster, nee zuster*, die inmiddels ook een succes is, getuige de openluchtversie op het Neude op 6 juni dit jaar.

Meezingsongfestival

Florijn doet met zijn producties alleen de grote theaters aan. Per voorstelling trekt hij gemiddeld zo'n 450 bezoekers. Volgens de directies van

de theaters waar hij optreedt, zijn het voor het merendeel vaste bezoekers van de theaters aangevuld met nieuw publiek. Het succes is wel aanmerkelijk groter boven de rivieren. 'Ik had verwacht dat het juist onder de rivieren aan zou slaan, maar ze vinden het daar te geforceerd om op commando met zijn allen los te gaan. Daar hebben ze carnaval voor, zeggen ze.' Boven de rivieren kan Florijn echter steevast op volle zalen en een uitzinnig publiek rekenen, van jong tot oud. Ook in de pauze spreekt hij mensen aan en vraagt of ze het naar hun zin hebben, wat met een volmondig ja beantwoord wordt. Willem Ruis is dan ook één van de inspiratoren die Florijn noemt. Andere voorbeelden zijn Ivo Niehe, Carlo Boszhard, Mies Bouwman en Linda de Mol. In zijn missie, het iedereen naar de zin te maken, slaagt hij volkomen.

In het seizoen 2005/2006 had hij 60 voorstellingen, in 2006/2007 25 en voor dit seizoen zijn er ook al 25 geboekt. Naast de meezingfilms *The Sound of Music* en *Ja zuster, nee zuster* is hij inmiddels ook begonnen met een meezingsongfestival en meezingkoorvoorstellingen (Rotterdam zingt). Het meezingsongfestival vond twee jaar geleden voor het eerst plaats op de avond van het songfestival. Voorafgaand aan het songfestival zong het publiek een aantal medleys en grote songfestivalkrakers. 'Tijdens het eigenlijke songfestival, waar we op een groot scherm naar keken, zakte de sfeer nogal in, maar daarna kwam de zaal weer los met optredens van bijvoorbeeld de Dutch Diva's. Het meezing-gedeelte is voor het publiek eigenlijk leuker dan het songfestival zelf.' Een deel van de songfestivalmedleys heeft hij verwerkt in de meezingkoorvoorstelling, waar hij dit seizoen mee begint.

Uiteindelijk hoopt Florijn van de meezing-bioscoop te kunnen leven. Nu zit dat er nog niet in. 'Eenmalige dingen als de songfestivalmeezingavond zijn erg leuk, maar de kosten zijn hoger dan de opbrengst.' Hij is naast presentator

André Nuchelmansis redacteur van *Boekman*

Aernoud Florijn (op het podium)
fotograaf: Eduard Engel

en organisator nog freelance computerprogrammeur. De meezingbioscoop is een uniek initiatief. 'In Engeland en op andere plekken waar *The Sound of Music* in meezingversie is gedaan, zijn het eenmalige producties als extra voorstelling bij producenten. Wij hebben er een afzonderlijke organisatie van gemaakt.' Er zijn nog regelmatig contacten met de initiatiefnemer in Engeland, die de rechten voor het format van *The Sound of Music* heeft. Samen kijken ze wat het goed doet en wat niet. 'Niet alle films zijn geschikt voor een meezingversie. In Engeland hebben ze verschillende films uitgeprobeerd. Zo hadden ze aanvankelijk hoge verwachtingen van *The Fiddler on the Roof*, maar dat bleek elementen te bevatten die niet de gewenste reacties opriepen. Het onderwerp was te zwaar. De film moet een feest zijn en de liedjes moeten integraal in de film voorkomen. Daardoor was ook de meezingversie van *Fame* geen succes, omdat daar door de liedjes heen

wordt gesproken. Tot slot moet de film bij een groot publiek bekend zijn; een grote groep moet de film in zijn hart gesloten hebben.'

Dat het aantal voorstellingen minder is dan twee seizoenen geleden wijt Florijn aan het opdrogen van de free publicity. 'Inmiddels hebben we alle media wel gehad en is het moeilijk gratis aandacht voor de meezingbioscoop te krijgen.' Wel komt er eind dit jaar een documentaire over de meezing-*Sound of Music* op tv. Dat is voor Florijn weer een goed moment waarop hij het land in kan met een nieuwe productie.

Voor meer informatie en speeldata zie www.meezingbioscoop.nl